

Dzisiaj poznacie wiersz Joanny Kulmowej, poznacie też nowe pojęcie „anafora”.

Otwórz podr. – str.249

Otwórz link .

<file:///C:/Users/Lenovo%20Witka/Desktop/zalacznik44-pdf.pdf>

Zapisz w zeszyście

1.Co mogą przeżywać osoby, których oczy widać na rysunkach? Dlaczego przedstawiono tylko oczy?

(napisz odpowiedź pełnymi zdaniami)

Przeczytaj wiersz „ Nie mów nikomu”

2.W wierszu Joanny Kulmowej „Nie mów, że się nie boisz” najczęściej pojawiają się słowa: boisz, boi, obawa. Wyrażenie- „boi się tego, że się boi” zostało użyte w znaczeniu przenośnym. Oznacza, że człowiek jest istotą , która emocjonalnie przeżywa każdą sytuację, bez względu na wiek, np. tę, w której obecnie się znajdujemy.

3. Podmiot liryczny kieruje wypowiedź do wszystkich, uświadamiając , że boi się każdy- dziecko, dorosła osoba. Choćby udawał największego bohatera, to i tak towarzyszy mu obawa.

4. W utworze pojawia się anafora. Jest to środek poetycki, który może być zastosowany przez pisarza w wierszu lub prozie.

Anafora to powtórzenie tego samego słowa lub sformułowania na początku kolejnych wersów w wierszu lub na początku kolejnych zdań w tekście napisanym prozą.

anafora

Szybko, zbudź się, szybko, wstawaj.

Szybko, szybko, stygnie kawa!

Szybko, zęby myj i ręce!

(Danuta Wawiłow *Szybko*)

ćw.4 str. 250 – podr.

ćw.1. str.78 – zeszyt ćwiczeń

ćw. 2 str. 78 – zeszyt ćwiczeń

Pozdrawiam Renata Piotrowska